

Asia: VN/11517/2022

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennyksestä verotuksessa

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennyksestä verotuksessa

Akava kiittää mahdollisuudesta lausua otsikkoasiassa ja lausuu näkemyksensä seuraavaa.

Esityksen pääasiallinen sisältö:

1. Ehdotetaan säädettäväksi laki tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennyksestä verotuksessa. Se sisältäisi tutkimusmenojen määrään perustuvan yleisen lisävähennyksen sekä tutkimusmenojen kasvattamiseen perustuvan (inkrementaalisen) ylimääräisen lisävähennyksen.
2. Kumpikin lisävähennys koskisi tutkimus- ja kehittämistoiminnan palkka- tai ostopalvelumenoja, ja lisävähennys tehtäisiin elinkeinotoiminnan (tai maatalouden) tulosta.
3. Yleisen lisävähennyksen määrä olisi 50 prosenttia verovelvollisen omaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvistä palkka- ja ostopalvelumenoista. Sen enimmäismäärä verovuonna olisi 500 000 euroa ja alaraja 5 000 euroa.
4. Jos verovelvollinen kasvattaa tutkimus- ja kehittämistoiminnan menojen edellisestä verovuodesta, hän voisi saada ylimääräisen lisävähennyksen, jonka suuruus olisi 35 prosenttia näiden menojen lisäyksestä. Tämänkin lisävähennyksen enimmäismäärä verovuonna olisi 500 000 euroa, mutta sillä ei olisi alarajaa. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menojen lisäyksenä otettaisiin kuitenkin huomioon enintään 50 prosentin suuruinen kohoaminen edellisestä vuodesta.

5. Sekä yleisen että ylimääräisen lisävähennyksen enimmäismäärä olisi konsernikohtainen, mutta yleisen lisävähennyksen 5 000 euron vähimmäismäärä verovelvolliskohtainen.

6. Yhdistelmävähenitys otettaisiin huomioon verovuoden tappiota vahvistettaessa.

Akavan kanta:

Akava kannattaa sitä, että arvioitavana oleva yrityksille tarkoitettu verotuksen tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähenitys otetaan käyttöön.

Suomi tavoittelee tutkimus- ja kehittämistoiminnan menojen kasvattamista siten, että niiden osuus bruttokansantuotteen arvosta kohoaa neljään prosenttiin vuoteen 2030 mennessä. Tämän tavoitteen saavuttaminen on tärkeä osa laajempaa kokonaisuutta. TKI-panostusten avulla on mahdollista vauhdittaa tuottavuuden nousua sekä osaamiseen perustuvaa talouskasvua, jotka puolestaan ovat välttämättömiä kyvyillemme rahoittaa hyvinvointiyhteiskunnan palvelut väestön ikääntyessä.

Akava kiittää seuraavia asioita:

- Yrityksille suunnattu pysyvä ja ennustettava tutkimus- ja kehittämistoiminnan menojen lisävähennys (verokannustin) on tutkimuskirjallisuudessa hyväksi havaittu keino kannustaa yrityksiä TKI-toiminnan harjoittamiseen ja tämän toiminnan lisäämiseen. Suomessa tällaista pysyvää verokannustinta ei ole toistaiseksi ollut, joten uudistus korjaa merkittävän puutteen.
- Verokannustin on hallinnollisesti kevyt. Lisävähennyksen saaminen ei vaadi hankesuunnitelmaa, toisin kuin suorien tukien hakeminen. Lisäksi lisävähennystä voivat käyttää kaiken kokoiset ja ikäiset yritykset eri toimialoilla.
- Yritys saa TKI-toiminnan menojen lisävähennyksen paitsi itse harjoittamastaan TKI-toiminnasta, myös ostetuista TKI-palveluista. Tämä on tärkeää, koska etenkin pienillä toimijoilla ei välttämättä ole riittävää osaamista omasta takaa.
- TKI-toiminta on riskipitoista. On mahdollista onnistua tai epäonnistua. Varsinkin aloittavien yritysten kannalta on tärkeää, että myös tappiota tekevä yritys saa tehdä TKI-menojensa perusteella verovähennyksen.
- Ehdotus TKI-menojen kasvattamiseen nojaavasta lisävähennyksestä (inkrementaalinen vähennys) kertoo, että tutkimuskirjallisuuden havainnot on esityksessä otettu hyvin huomioon.

Akava kaipaa tarkennuksia, selvennyksiä tai parannuksia seuraaviin kohtiin:

- Kun yritys ostaa TKI-toiminnan palvelut ulkopuoliselta toimijalta, se saa ylimääräisen lisävähennyksen ostopalvelun hinnasta, johon sisältyvät myös palvelun tuottajan maksamat

palkkojen sivukulut. Kun yritys tuottaa itse oman TKI-toimintansa, se saa vähennyksen palkkasummasta, joka ei sisällä työnantajan sivukuluja. Tämä on erikoinen ero, joka voitaisiin helposti korjata siten, että myös sivukulut saa vähentää.

- Ylimääräinen lisävähennys on konsernikohtainen, vaikka Suomen elinkeinoverotusjärjestelmä perustuu erillisyhtiöperiaatteelle. Hallinnon, tilinpäätösten ja verotuksen yksinkertaisuus puoltaisi luopumista konsernikohtaisuudesta.

- Mitä tapahtuu tappiollisen yrityksen TKI-verovähennykselle, kun toinen yritys ostaa sen? Oletettavasti ostava yritys saa kertyneen verovähennyksen itselleen yritystoston yhteydessä.

- Yleisen lisävähennyksen omavastuu voisi olla pienempi kuin 5 000 euroa. Pienillä yrityksillä saattaa olla ideoita, joiden toimivuuden selvittäminen voi onnistua muutamien tuhansien eurojen panostuksella esimerkiksi testauspalveluiden ostamiseen.

Muita huomioita:

TKI-toiminnan verokannustin epäilemättä kasvattaa TKI-toimintaa ja lisää alan työpaikkoja. Onko mietitty toimia, jotka suoremmin hyödyttäisivät TKI-töitä tekeviä henkilöitä ja houkuttelisivat näiden töiden piiriin? Löytyisikö esimerkiksi keinoja kirkastaa tutkijan urasta kiinnostuneiden (tai jo valmiiksi tutkijakoulutettujen) urapolkua TKI-toiminnan tehtäviin yksityisellä sektorilla?

Sorjonen Pasi
Akava ry